

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **E. D.**, zastoupeného JUDr. Petrem Šťastným, advokátem se sídlem Washingtonova 1599/17, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 3. 2015, č. j. MV-84846-3/SO-2014, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 6. 9. 2016, č. j. 46 A 46/2015 – 47,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 6. 9. 2016, č. j. 46 A 46/2015 – 47, **se zrušuje a věc se vrací** krajskému soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, rozhodnutím ze dne 18. 3. 2014, č. j. OAM-106-25/ZR-2012, zrušilo žalobci povolení k trvalému pobytu podle § 87l odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.

[2] Žalovaná zamítla odvolání žalobce v záhlaví označeným rozhodnutím.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalované žalobou u Krajského soudu v Praze, který rozsudkem ze dne 6. 9. 2016, č. j. 46 A 46/2015 – 47 (ve znění založeném ve spisu krajského soudu), zrušil rozhodnutí žalované i rozhodnutí prvního stupně a vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Krajský soud nepřisvědčil námitkám, že nebyla splněna podmínka opakovanosti narušení veřejného pořádku stanovená v § 87l odst. 1 písm. a)

zákona o pobytu cizinců, že zrušením povolení k trvalému pobytu došlo fakticky k dvojímu odsouzení za totéž protiprávní jednání, že prodleva mezi vydáním odsuzujícího rozsudku a zrušením pobytového povolení byla nepřiměřená, ani že správní orgány měly vzít v úvahu, že žalobci nebyl uložen trest vyhoštění, ačkoliv připadal v úvahu.

[4] Podle krajského soudu nebyla důvodná ani námitka nepřiměřeného zásahu do rodinného a soukromého života. Žalobce nikdy nežil se svým synem ve společné domácnosti a po dobu prvních osmi let jeho života se s ním nestýkal. Zajištění zájmu dítěte na styk s oběma rodiči může být zajištěno prostřednictvím krátkodobého víza s více vstupy. Během těchto návštěv může žalobce navštěvovat také svou matku. Krajský soud zdůraznil, že žalobce se dostal do vzniklé situace vlastní vinou, protože se dopustil na území České republiky úmyslné závažné trestné činnosti. Přestože napadené rozhodnutí představuje zásah do rodinného života žalobce, nejde o zásah nepřiměřený. Soud nevyhověl návrhu na provedení důkazu výsledkem bývalé manželky žalobce, protože i kdyby se potvrdily skutečnosti, které chtěl žalobce výsledkem prokázat (opravdovost zájmu žalobce o syna a o pravidelný styk s ním), nemohlo by to na závěru soudu nic změnit.

[5] Dále krajský soud nepřisvědčil tvrzení, že pro posouzení rizikovosti setrvání žalobce na území mělo být zohledněno, že se dopustil majetkové trestné činnosti, přičemž zájem na ochraně majetku je z hlediska objektu trestného činu nepochybně až za jinými právem chráněnými zájmy. Tvrzení žalobce o zahlázení odsouzení se nezakládá na pravdě. Z rejstříků trestů vyplývá, že žalobce byl v roce 2012 podmíněně propuštěn a byla mu stanovena pětiletá zkušební doba, která v době rozhodování soudu stále běžela.

[6] Krajský soud však dospěl k závěru, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav vztahující se k tvrzenému zásahu do rodinného a soukromého života žalobce. Při posouzení, zda je matka žalobce nepohyblivá a závislá na péči žalobce, žalovaný vyšel z podkladů pro řízení o zrušení jejího povolení k trvalému pobytu, které probíhalo v roce 2012. Nelze vyloučit, že v roce 2015 mohl být zdravotní stav matky žalobce jiný. Také při posouzení vztahu žalobce s nezletilým synem správní orgány nezjistily skutkový stav dostatečně a objektivně, neboť vyšly pouze z výpovědi bývalé manželky žalobce, která nemusí být zcela objektivní. Správní orgány měly ověřit, zda se žalobce se synem skutečně stýká, jak často a od jaké doby. Odůvodnění rozhodnutí prvního stupně, podle kterého je pro pravidelný styk žalobce se synem dostatečné krátkodobé vízum s více vstupy, soud považoval za formalistické. Správní orgány se nezabývaly tím, zda by žalobce krátkodobé vízum obdržel a zda by byl styk se synem reálně uskutečnitelný s ohledem na vzdálenost mezi bydlištěm žalobce a bydlištěm jeho syna. V dalším řízení by se správní orgány proto měly znova zabývat soukromými a rodinnými poměry žalobce.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalobce

[7] Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) brojila proti rozsudku krajského soudu kasační stížností z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[8] Napadený rozsudek je podle stěžovatelky nepřezkoumatelný, protože odůvodnění je nesrozumitelné, vnitřně rozporné a není z něj zřejmé, jakým právním názorem soud stěžovatele zavázal pro účely dalšího řízení. Také výrok je v rozporu s odůvodněním.

[9] Stěžovatelka obdržela do datové schránky rozsudek ve věci 46 A 46/2015 nejprve dne 10. 11. 2016. Podle výroku rozsudku soud žalobu zamítl (tento rozsudek stěžovatelka přiložila ke kasační stížnosti). Následující den však krajský soud zaslal stěžovatelce omluvu s žádostí, aby předmětný rozsudek stornovala, neboť obsahoval v důsledku zřejmé chyby v psaní chybný výrok. Zároveň soud zaslal stěžovatelce nyní napadený rozsudek.

[10] Je zřejmé, že u krajského soudu došlo ke zmatkům a pochybením, které se odrazily i ve výsledné podobě rozsudku. Na straně 4 soud výslovně konstatoval, že žaloba není důvodná. Na straně 5 až 6 pak vypořádal všechny žalobní námitky se závěrem, že nejsou důvodné. K tvrzenému zásahu do soukromého a rodinného života soud uvedl: *„Soud tak zcela souhlasí se žalovaným, že i kdyby se žalobce chtěl se svým synem pravidelně stýkat i v budoucnu, je pro takovou činnost plně postačující krátkodobé vízum s více vstupy, čímž bude zajištěn zájem dítěte na styku s oběma rodiči. [...] Soud tak shrnuje, že napadené rozhodnutí jistě představuje zásah do rodinného života žalobce, nicméně nejde o zásah nepřiměřený.“* Zcela v rozporu s předcházející částí odůvodnění ale krajský soud na straně 7 rozsudku tvrdí, že *„správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav, pokud jde o poslední podmínku, za jejíhož splnění lze zrušit povolení k trvalému pobytu, a to podmínku, že rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do jeho soukromého a rodinného života.“* Poté soud stručně odůvodnil, že napadené rozhodnutí může představovat nepřiměřený zásah do soužití žalobce s jeho matkou a s nezletilým synem. Rovněž v rozporu s předchozím odůvodněním krajský soud nesouhlasil se závěrem stěžovatelky o možnosti styku žalobce se synem prostřednictvím krátkodobých víz a označil jej za formalistický. Krajský soud tak v jednom rozsudku dospěl ke zcela odlišným a rozporným závěrům.

[11] Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti podotkl, že on i jeho zástupce byli osobně přítomni jednání u krajského soudu dne 6. 9. 2016, včetně vyhlášení výroku rozsudku a stručného odůvodnění. Výroky napadeného (zrušujícího) rozsudku odpovídají výrokům, které byly ústně vyhlášeny při jednání soudu. Žalobce nicméně přisvědčil stěžovatelce, že napadený rozsudek je v některých částech vnitřně rozporný. Žalobě bylo nicméně vyhověno, proto žalobci nepřísluší napadat pouze odůvodnění rozsudku.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[12] Kasační stížnost je přípustná. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[13] Kasační stížnost je důvodná.

[14] Nejvyšší správní soud přisvědčil stěžovatelce, že rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost.

[15] Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost mimo jiné tehdy, pokud odůvodnění není ve vztahu k výroku jednoznačné nebo je s výrokem v rozporu (viz např. rozsudek ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 – 130, č. 244/2004 Sb. NSS), nebo pokud z odůvodnění nelze jednoznačně dovodit, jakým právním názorem je správní orgán po zrušení svého rozhodnutí vázán (viz např. rozsudek ze dne 22. 9. 2010, č. j. 3 Ads 80/2009 – 132). Nesrozumitelný je také rozsudek, který je vystavěn na rozdílných a vnitřně rozporných právních hodnoceních téhož skutkového stavu (viz např. rozsudky ze dne 22. 7. 2013, č. j. 8 As 83/2012 – 38, nebo ze dne 31. 1. 2008, č. j. 4 Azs 94/2007 – 107).

[16] Napadený rozsudek trpí všemi popsanými nedostatky. Především je vnitřně rozporné jeho odůvodnění. Krajský soud nejprve dospěl k závěru, že rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu (potvrzené stěžovatelkou) nezasahuje do rodinného a soukromého života žalobce nepřiměřeným způsobem, a to zejm. s ohledem na jeho předchozí trestnou činnost a možnost styku s jeho nezletilým synem a s matkou prostřednictvím krátkodobých víz (viz shrnutí odůvodnění výše v odst. [4]). Následně ovšem krajský soud hodnotil přiměřenost zásahu do rodinného a soukromého života žalobce znova, tentokrát ale zcela odlišně. Závěr správních orgánů, že zásah do rodinného a soukromého života žalobce není nepřiměřený, protože se žalobce může stýkat se svým nezletilým synem na základě krátkodobých víz, krajský soud označil za formalistický. Zároveň vytkl správním orgánům, že závěr o přiměřenosti zásahu do rodinného a soukromého života žalobce nepodložily dostatečným zjištěním skutkového stavu (viz shrnutí odůvodnění výše v odst. [6]). Tyto závěry jsou vzájemně rozporné a nemohou vedle sebe obstát.

[17] Obdobně rozporné a nejednoznačné je porovnání výroku napadeného (zrušujícího) rozsudku a odůvodnění, které výslovně konstatuje, že „žaloba není důvodná“. Zrušujícímu výroku pak odpovídá pouze část odůvodnění. Již z výše uvedeného je patrné, že krajský soud hodnotil námitku nepřiměřenosti zásahu do rodinného a soukromého života duplicitně, pokaždé však s odlišným závěrem.

[18] Z odůvodnění rozsudku nelze ani jednoznačně dovodit, jakým právním názorem krajský soud stěžovatelku zavázal, tj. zda má stěžovatelka doplnit skutková zjištění vztahující se k tvrzené nepřiměřenosti zásahu do rodinného a soukromého života žalobce, nebo zda má stěžovatelka považovat zásah do rodinného a soukromého života za přiměřený z důvodu uvedených na str. 6 napadeného rozsudku. V posledně uvedeném případě by nebylo třeba skutkový stav dále zjišťovat.

[19] Všechny uvedené vady odůvodňují zrušení napadeného rozsudku pro nepřezkoumatelnost. V dalším řízení bude krajský soud povinen jednoznačně a srozumitelně vysvětlit, zda považuje zjištění skutkového stavu správními orgány za dostatečné, a pokud nebude vyžadovat doplnění skutkových zjištění správními orgány, bude povinen vyjádřit jednoznačný názor, zda zrušení povolení k trvalému pobytu představuje přiměřený zásah do rodinného a soukromého života žalobce.

[20] Nejvyšší správní soud rovněž nemohl přehlédnout nesrovnalosti provázející vyhotovení a doručení konečné verze rozsudku krajského soudu, na které stěžovatelka upozornila v kasační stížnosti. Stěžovatelka přiložila ke kasační stížnosti verzi rozsudku

č. j. 46 A 46/2015 – 47 obsahující výrok, podle kterého se žaloba zamítá a žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Tato verze je také založena ve správním spisu, který dále obsahuje přípis krajského soudu ze dne 11. 11. 2016, v němž krajský soud žádá stěžovatelku o stornování dříve zasláního rozsudku, neboť ten obsahoval v důsledku zřejmé chyby v psaní chybný výrok. Odůvodnění uvedeného rozsudku je totožné jako verze rozsudku obsahující výrok o zrušení správních rozhodnutí, a to včetně duplicitního vypořádání námitky zásahu do rodinného a soukromého života žalobce. Nejvyššímu správnímu soudu je také z jeho vlastní činnosti známo, že krajský soud vložil dne 10. 11. 2016 rozsudek č. j. 46 A 46/2015 – 47 s výrokem zamítajícím žalobu do vnitřní databáze Nejvyššího správního soudu obsahující rozhodnutí krajských soudů (naopak do databáze evidenčních listů připojil krajský soud dne 1. 12. 2016 verzi rozsudku se zrušujícím výrokem).

[21] Spis krajského soudu verzi rozsudku č. j. 46 A 46/2015 – 47 s výrokem o zamítnutí žaloby neobsahuje. Není v něm proveden ani žádný záznam o tom, že tato verze rozsudku byla stěžovateli zaslána, přestože ze správního spisu je nepochybné, že tak krajský soud učinil. Spis krajského soudu neobsahuje ani výše uvedený přípis ze dne 11. 11. 2016 s žádostí o stornování chybného rozsudku. Je v něm založena pouze verze rozsudku č. j. 46 A 46/2015 – 47 obsahující výrok o zrušení správních rozhodnutí obou stupňů a jen doručenky na č. listů 54a a 54b obsahují poznámku, že rozsudek byl zaslán opětovně.

[22] Existence dvou verzí rozsudků krajského soudu, z nichž jedna obsahuje výrok o zamítnutí žaloby, kdežto druhá výrok o zrušení napadených správních rozhodnutí, navíc za situace, kdy obě protikladné verze obsahují totožné nejednoznačné a vnitřně rozporné odůvodnění, vzbuzuje pochybnosti o řádném a pečlivém přístupu krajského soudu k vyřizování věcí. Pokud krajský soud omylem (v důsledku administrativního pochybení, lidské či technické chyby) zašle účastníkům jinou verzi rozhodnutí, než která byla vyhlášena (např. koncept rozhodnutí bez konečných změn), měl by z důvodu transparentnosti a přezkoumatelnosti svého postupu ponechat ve spisu záznam o chybně provedených úkonech. Pokud spis takový záznam neobsahuje, jedná se o procesní vadu.

[23] S ohledem na popsany nestandardní postup krajského soudu Nejvyšší správní soud ověřil při neveřejné poradě senátu, že výrok uvedený v protokolu o hlasování soudců krajského soudu ze dne 6. 9. 2016 odpovídá výroku uvedenému v rozsudku, který je založen ve spisu a který byl dne 11. 11. 2016 zaslán účastníkům. Lze proto uzavřít, že popsany vadný postup soudu neměl sám o sobě vliv na zákonnost rozhodnutí.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[24] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, proto rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1. s. ř. s.). V něm krajský soud rozhodne vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Krajský soud rozhodne v novém rozhodnutí rovněž o nákladech řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. ledna 2017

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu